

Xi-Zelensky-telefonsamtalen: Er menneskeheden god?

Den 27. april 2023 (EIRNS) – Kinas autoritative “Global Times” (GT) bragte en diskussion om metoden i præsident Xi Jinpings tilsyneladende gådefulde diplomati. Det overraskede alle de kloge analytikere, tænketanke og snakkehoveder i Vesten, da saudierne og iranerne så sent som i sidste måned begravede stridsøksen. Umiddelbart begynder såkaldt uløselige brændpunkter som f.eks. Yemen – hvor mange flere er døde end i Ukraine-konflikten – at være knap så uløselige. Saudierne og syrerne taler igen med hinanden, selv om saudierne i et årti havde finansieret en borgerkrig i Syrien – hvor der også er mange flere døde end i Ukraine-konflikten. Mon Xi kan udrette et mindre mirakel med den hårdnakkede præsident Zelenskij i Ukraine?

GT forklarer, at baggrunden for konflikten er kompleks og har mange knuder, men at de kan identificeres og håndteres. Det kræver “enorm politisk visdom, tålmodighed og udholdenhed”. På ét plan virker en sådan tilgang nærmest naiv – at der er nok at gøre for Rusland og de vestlige lande til, at de ikke behøver nedkæmpe hinanden; at der ikke er behov for at finde på undskyldninger for at ændre alle andres politiske system. Hvad med den bizzarre tankegang, hvormed lande må drænes for deres råstoffer og deres befolkningers arbejdskraft, ja selv deres levetid, for at købe lidt mere tid til et internationalt pyramidespil? Tror Xi virkelig, at landenes ledere kan navigere på den ujævne vej sammen og komme ud af en sådan “uregerlig” finansiel boble?

I bund og grund stemmer Xis metode overens med det kontroversielle tiende punkt i Helga Zepp-LaRouches “Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur”, nemlig at “mennesket er grundlæggende godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds

kreativitet og sin sjæls skønhed ... og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes." <https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>

Til gengæld foranledigede præsident Joe Biden i går, at USA's atombevåbnede ubåde regelmæssigt anløber Sydkoreas havne som led i et opgør med Nordkorea. Det kaldes "udvidet afskrækkelse". (Er der nogen der husker, at der kun skulle en smule til for at få Nordkorea til at stoppe deres atomvåbenprogram, både under Bill Clinton og Donald Trump? Behandler man dem som sin fjende, har man tilsyneladende også en fjende). Alligevel har lederen af Atlantic Council, Fred Kempe, netop tilskyndet Biden om at han har tøvet med at konfrontere Putin – og Kempe og hans venner fra etablisementet vil ødelægge Bidens "præsidentielle arv", medmindre han går med i det atomare konfrontationsspil mod Rusland.

Biden ville gøre klogt i at se den to minutter lange video fra den tidligere russiske præsident Dmitrij Medvedev: <https://twitter.com/i/status/1651237250682830848> Den slutter med: "[Al denne snak om at "russerne aldrig vil gøre det", eller at "russerne altid truer os med atomvåben", er ubrugelig. Vestlige analytikere, militærkommandoer og politiske ledere burde simpelthen evaluere vores regler og intentioner. Den øverstbefalende, præsidenten, talte om dette. Jeg vil sige dette ... som tidligere præsident véd jeg ... man skal være forberedt på, at i en bestemt situation må ens hånd ikke ryste for at benytte dem, hvor grusomt og uhyrligt det end måtte lyde."

Hvis mennesket i bund og grund er godt, hvad har så bragt verden til dette punkt? Hvis ondskab er et resultat af manglende udvikling, er der sikkert en masse underudvikling rundt omkring, som ikke burde være der. Så tag et kig på USA's faldefærdige transportsystemer, de vandsystemer, der ikke er

opført; den eneste by, der er bygget i de sidste hundrede år, Las Vegas, som er tilegnet hasardspil, verdens ørkener, der ikke er blevet vandet og gjort grønne, de kendte sygdomme som malaria, kolera osv. som stadig dræber millioner af mennesker. Det har været tydeligt hele tiden.

Xi er overbevist om, med en utrættelig optimisme, at denne verdens knuder kan løsnes. Selv om det er forståeligt, når ens samfund har brugt de sidste mere end 30 år på at få 800 millioner mennesker ud af alvorlig fattigdom, så plejede amerikanerne at tænke på den måde.

Så hav respekt for problemernes omfang, men vis mere respekt for menneskehedens skønhed og talent til at løse disse problemer.